

Krótki przewodnik po zmianach proponowanych przez Komisję Europejską w sprawie **rozwoju obszarów wiejskich UE po 2013 r.**

Nowe elementy

...we wniosku Komisji w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) po 2013 r.

- **Większa koordynacja między funduszami objętymi zakresem wspólnych ram strategicznych** dla potrzeb realizacji celów strategii „Europa 2020”,
 - » dzięki wspólnym ramom strategicznym opracowanym dla tych funduszy UE, wzmacniającym koordynację na szczeblu unijnym;
 - » dzięki rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów dotyczącemu funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych, które umożliwia ujednoczenie niektórych przepisów i zasad;
 - » oraz poprzez umowy partnerskie, ułatwiające koordynację na szczeblu krajowym.
- **Nowe ramy** umożliwiające bezproblemową i skuteczną realizację wszystkich programów rozwoju obszarów wiejskich;
 - » poprzez „warunki ex-ante” (warunki, jakie muszą zostać spełnione, by możliwe było skuteczne wykorzystanie wsparcia UE);
 - » oraz poprzez ustanowienie rezerwy na wykonanie dla każdego programu w celu nagradzania postępów w realizacji wybranych celów.
- **Usprawnione programowanie strategiczne,**
 - » poprzez określenie wymiernych celów na podstawie jasno zdefiniowanych priorytetów UE dla polityki rozwoju obszarów wiejskich, powiązanych z celami strategii „Europa 2020”; oraz
 - » dzięki bardziej elastycznej relacji między środkami, połączeniu środków i celów lub priorytetów.
- Możliwość opracowania **podprogramów tematycznych**, aby w większym stopniu uwzględnić potrzeby poszczególnych rodzajów obszarów (np. obszarów górskich) lub poszczególnych grup (np. młodych rolników) w ramach programów krajowych lub regionalnych.
- **Uproszczony zestaw środków**, o lepszej widoczności i warunkach oraz rozszerzonym zakresie, a także oferowanie większej liczby możliwości w takich dziedzinach jak transfer wiedzy, zarządzanie ryzykiem i rozmaite formy współpracy (np. współpraca handlowa, w zakresie ochrony środowiska).
- **Większy potencjał rozwoju lokalnego**, wraz z „pakietem startowym Leader” – możliwość łączenia środków z różnych źródeł na potrzeby zintegrowanej strategii rozwoju lokalnego oraz wyraźne uwzględnienie budowania zdolności w programach wsparcia.
- Wsparcie dla **europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa**, w ramach pomocy w wypełnianiu luki między innowacyjnymi badaniami a praktyką rolniczą, w celu stworzenia silniejszego i bardziej zrównoważonego sektora rolnego.
- **Większy nacisk na podejście oparte na sieci kontaktów**, w tym na Europejskiej Sieci na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i dwóch sieciach specjalistycznych (sieć ekspercka ds. oceny oraz sieć europejskiego partnerstwa innowacyjnego).

Ta publikacja zawiera krótki przewodnik dotyczący wniosków Komisji Europejskiej w sprawie polityki rozwoju obszarów wiejskich UE w okresie 2014-2020.

© Unia Europejska, 2011

Kopiowanie jest dozwolone pod warunkiem wskazania źródła.

Treść niniejszej publikacji niekoniecznie odzwierciedla poglądy instytucji Unii Europejskiej.

Fotografie: © Unia Europejska, Tim Hudson

Spis treści

Zmieniająca się polityka rozwoju obszarów wiejskich UE	2	
Ustalenie odpowiednich priorytetów	4	
Realizacja priorytetów – ogólne podejście	8	
Szczególne przypadki pod szczególnym nadzorem	14	
Cel – zachować pozycję Leadera	16	
Promowanie tworzenia sieci kontaktów i wspieranie innowacji	18	
Załącznik: Wnioski ustawodawcze dotyczące EFRROW w okresie 2014-2020	20	

Zmieniająca się polityka rozwoju obszarów wiejskich UE

Przez wiele lat oparte na traktatach unijnych główne cele wspólnej polityki rolnej (WPR) UE były niezmiennie, jednak sposoby ich interpretowania zmieniały się, odzwierciedlając zmieniający się kontekst i potrzeby społeczeństwa. Kolejne reformy wprowadziły również zmiany w instrumentach wykorzystywanych na potrzeby tej polityki. Pierwotnie elementy polityki rozwoju obszarów wiejskich stanowiły część WPR. W 2000 r. WPR podzielono na dwa filary i ustanowiono osobną politykę poświęconą wyłącznie rozwojowi obszarów wiejskich.

Pierwszy filar WPR obejmuje płatności bezpośrednie i środki rynkowe, zaś drugi filar WPR obejmuje wieloletnie środki na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Te dwa filary WPR uzupełniają się wzajemnie i stanowią podstawę realizacji polityki rozwoju obszarów wiejskich UE.

Zmiany, jakie zaszły w polityce rozwoju obszarów wiejskich od czasu jej ustanowienia, umożliwiły rozwój tej polityki oraz jej dostosowanie do priorytetów UE. Dzięki naciskowi, jaki w ramach tej polityki kładzie się na inwestycje jako decydujący czynnik powodzenia gospodarstw, wielu młodych rolników poznało nowe techniki, zmodernizowało obiekty gospodarskie i przeprowadziło potrzebne działania restrukturyzacyjne, tym samym zwiększając swoją konkurencyjność.

Ponadto istotne działania na rzecz ochrony środowiska przyczyniają się do zmiany tendencji związanych z różnorodnością biologiczną, emisją gazów cieplarnianych, jakością gleby i wody oraz zachowaniem krajobrazu. W ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich podejmuje się również działania wspierające tworzenie na różne sposoby nowych miejsc pracy oraz zapewnianie podstawowych usług na obszarach wiejskich. Dzięki nim poprawia się jakość życia, co uznaje się za istotny czynnik wpływający na utrzymanie dobrze rozwijających się społeczności wiejskich.

Za sprawą swojego szerokiego zasięgu polityka rozwoju obszarów wiejskich przynosi rozmaite korzyści społeczno-gospodarcze oraz środowiskowe.

Pozytywny wkład tej polityki zmienia oblicze obszarów wiejskich w Europie, choć nadal borykają się one z trudnymi wyzwaniami rozwojowymi. Jeśli Europa ma faktycznie uczestniczyć w pełni w „inteligentnym”, „trwałym” i „sprzyjającym włączeniu społecznemu” wzroście, jaki zakłada strategia „Europa 2020”¹, konieczne jest podjęcie takich wyzwań.

Jeden z głównych problemów związany jest z sektorem rolnym UE, który nadal znajduje się pod ogromną presją. Między innymi kwestie związane z zagrożeniami – takimi jak zmienność cenowa – wymagają konkretnych działań, które umożliwią unijnemu rolnictwu utrzymanie swojej pozycji na konkurencyjnych rynkach światowych oraz zachowanie funkcji jednego z głównych gwarantów długoterminowego bezpieczeństwa żywnościowego UE.

Jednocześnie – choć na wielu polach spowolniono proces nasilania się zagrożeń dla środowiska naturalnego – w większości przypadków nie udało się jeszcze odwrócić tego procesu. Dlatego też nadal konieczne są pokaźne środki, by rozwój gospodarczy na obszarach wiejskich szedł w parze z ochroną środowiska. Musimy jeszcze lepiej zatroszczyć się o nasze naturalne dziedzictwo i zwalczać postępowanie zmiany klimatu oraz jej skutków.

Należy również zachować efekty postępów poczynionych w tworzeniu niezbędnych warunków decydujących o jakości życia na obszarach wiejskich. Powszechniejszy dostęp do Internetu szerokopasmowego oraz zapewnienie podstawowych usług społecznych to tylko dwa przykładowe zagadnienia pośród wielu kwestii wymagających zmian. Celem takich zmian jest, by priorytetowe grupy – takie jak młodzi ludzie, rodziny i przedsiębiorstwa – zobaczyły w obszarach wiejskich realną i atrakcyjną alternatywę dla życia w mieście.

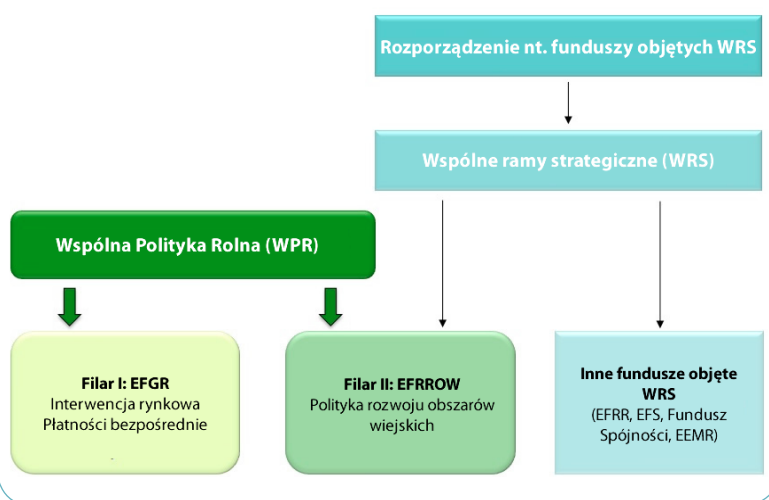
Obszary wiejskie w Europie posiadają znaczny potencjał, by stać się atrakcyjnym miejscem, w którym przyjemnie się mieszka i pracuje oraz które z chęcią się odwiedza.

Nowe wnioski dotyczące polityki

W świetle potrzeb, wyzwań i możliwości, jakie nadal obserwuje się na obszarach wiejskich wszystkich państw członkowskich, Komisja Europejska opracowała wnioski dotyczące realizacji polityki rozwoju obszarów wiejskich w okresie od 2014 r. do 2020 r. W procesie opracowywania nowej polityki rozwoju obszarów wiejskich UE wykorzystano wnioski z szerokiej debaty publicznej na temat przyszłości WPR.

Nowe wnioski w sprawie reformy WPR po 2013 r. przedstawiono w październiku 2011 r. Wnioski te obejmowały **projekt rozporządzenia**² dotyczący wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). Nowy wniosek w sprawie EFRROW oparto na głównych założeniach WPR zawartych w polityce rozwoju obszarów wiejskich i ściśle dostosowano do ukierunkowanej na wzrost gospodarczy strategii „Europa 2020”.

Rys. 1: Powiązania w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich UE⁴

W celu skoncentrowania się na realizacji celów strategii „Europa 2020” przewiduje się większą integrację różnych obszarów polityki UE w odniesieniu do obszarów wiejskich. W ramach nowych porozumień polityka rozwoju obszarów wiejskich będzie skoordynowana z innymi unijnymi instrumentami finansowymi, co ma przyczynić się do osiągnięcia większej efektywności i synergii w ramach całej polityki UE.

Na rysunku 1 przedstawiono powiązania między filarami WPR a pozostałymi funduszami UE. Więcej informacji na temat nowych ram legislacyjnych można znaleźć w następnym rozdziale, a w załączniku do niniejszej publikacji przedstawiono podsumowanie nowych wniosków ustawodawczych dotyczących EFRROW w okresie 2014-2020.

W swoim komunikacie „WPR do 2020 r.” Komisja Europejska przedstawiła trzy ogólne warianty polityki dotyczące przyszłej WPR. Na potrzeby procesu rozwoju polityki warianty te poddano licznym równoległym analizom, a następnie przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi podmiotami i innymi instytucjami.

We fragmencie **wieloletnich ram finansowania**³ UE na lata 2014-2020 zaznaczono, że środki przeznaczone na realizację polityki rozwoju obszarów wiejskich powinny pozostać na obecnym poziomie 14,6 mld EUR rocznie przez cały okres programowania 2014-2020. Dzięki takiemu dofinansowaniu możliwe będzie kontynuowanie działań w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz dostosowywanie ich do zmian zachodzących na tych obszarach.

² http://ec.europa.eu/agriculture/cap-post-2013/legal-proposals/com627/627_en.pdf

³ http://ec.europa.eu/budget/biblio/documents/fin_fwk1420/fin_fwk1420_en.cfm

⁴ Unijne fundusze ujęte na rys. 1 obejmują: Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Fundusz Spójności oraz Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR)

Ustalenie odpowiednich priorytetów

Aby środki podatków UE zostały wykorzystane w efektywny sposób, należy jasno sformułować misję polityki rozwoju obszarów wiejskich. Misja ta musi być spójna z ogólnymi celami WPR oraz celami strategii „Europa 2020”, w której objaśniono, dlaczego przyszły wzrost gospodarczy powinien być inteligentny (oparty na wiedzy i innowacji), zrównoważony (zgodny z długoterminowymi potrzebami naszej planety) i sprzyjający włączeniu społecznemu (korzystny dla całego społeczeństwa) oraz w jaki sposób to osiągnąć. W strategii „Europa 2020” przedstawiono również cele, do których realizacji UE zobowiązała się już wcześniej – na przykład redukcję całkowitych emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20 % względem ich poziomu z 1990 r.

Zgodnie z celami strategii „Europa 2020” oraz ogólnymi celami WPR główną misję polityki rozwoju obszarów wiejskich UE w okresie 2014-2020 można podsumować za pomocą trzech długoterminowych celów strategicznych, które mają się przyczynić do:

- poprawy konkurencyjności rolnictwa;
- zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi oraz do działań w dziedzinie klimatu;
- zrównoważonego rozwoju terytorialnego obszarów wiejskich.

Innowacyjne rozwiązania technologiczne mogą pomóc w poprawie konkurencyjności przedsiębiorstw z obszarów wiejskich oraz w podjęciu wyzwań związanych z ochroną środowiska.

Cele te są podobne do tych, które obecnie stanowią trzon polityki rozwoju obszarów wiejskich. Dla potrzeb zarządzania realizacją polityki rozwoju obszarów wiejskich w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich (PROW) po 2013 r. określone powyżej ogólne długoterminowe cele określać się będzie jako „priorytety” PROW. Priorytety PROW będą mieć odpowiednie „obszary interwencji”.

Priorytety i obszary interwencji PROW będą stanowić podstawę udzielania obszarom wiejskim UE wsparcia z EFRROW. Należy użyć ich również przy określaniu wymiernych celów PROW, które zostaną uzgodnione z Komisją i instytucją zarządzającą każdego programu.

Co istotne, „zwiększanie innowacyjności”, „przyczynianie się do przeciwdziałania zmianie klimatu i do przystosowania się do niej” oraz „dbanie o środowisko” uważa się za wspólne cele wszystkich priorytetów i obszarów interwencji PROW. Oznacza to, że nawet jeśli te przekrojowe tematy są szczególnie ściśle powiązane z niektórymi priorytetami PROW, wszystkie z nich należy odpowiednio uwzględnić w każdym aspekcie PROW w okresie 2014-2020.

W tabeli 1 przedstawiono podsumowanie proponowanych nowych priorytetów polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz powiązanych obszarów interwencji. Załączono również krótkie uzasadnienie w celu wyjaśnienia, dlaczego poszczególne aspekty polityki są tak istotne. Wszystkie te proponowane priorytety i obszary interwencji w ramach EFRROW będą podlegać dokładnej koordynacji z pozostałymi funduszami UE wspierającymi obszary wiejskie.

Europejskie rolnictwo powinno być siłą napędową realizacji celów strategii „Europa 2020” na obszarach wiejskich.

Proponowane priorytety PROW i obszary interwencji w okresie 2014-2020

Priorytet PROW: ułatwianie transferu wiedzy w rolnictwie, leśnictwie i na obszarach wiejskich.

Obszary interwencji:

- zwiększanie innowacyjności i bazy wiedzy na obszarach wiejskich;
- wzmacnianie powiązań między badaniami i innowacjami w rolnictwie i leśnictwie;
- promowanie uczenia się przez całe życie oraz szkolenia zawodowego w sektorach rolnym i leśnym.

Dlaczego?

Wiedza, umiejętności i innowacje stanowią niezbędną podstawę zrównoważonego rozwoju. Obszary wiejskie często wymagają wsparcia w tym zakresie (przykładowo jedynie 20 % rolników z UE posiada formalne wykształcenie w zakresie rolnictwa). Należy także zmniejszyć dystans dzielący badaczy i rolników czy też leśników.

5

Priorytet PROW: poprawa konkurencyjności wszystkich rodzajów gospodarki rolnej i zwiększenie rentowności gospodarstw rolnych.

Obszary interwencji:

- ułatwianie restrukturyzacji gospodarstw rolnych stojących przed poważnymi problemami strukturalnymi (szczególnie gospodarstw rolnych o niskim poziomie uczestnictwa w rynku, gospodarstw prowadzących działalność o charakterze rynkowym w określonych sektorach i gospodarstw wymagających różnicowania produkcji rolnej);
- wspieranie zrównoważonej struktury wiekowej w sektorze rolnym.

Dlaczego?

Różne tendencje stanowią zagrożenie dla dochodów rolników, w związku z czym rolnicy prowadzący działalności rolniczą w ramach jej różnych modeli powinni starać się zwiększyć swoją konkurencyjność. W niektórych przypadkach konieczna jest restrukturyzacja. Zważywszy że jedynie sześć procent zarządców rolnych ma mniej niż 35 lat, należy zachęcać młodych ludzi, by wnieśli do sektora rolnego swoją energię i pomysły.

Priorytet PROW: poprawa organizacji łańcucha żywnościowego i promowanie zarządzania ryzykiem w rolnictwie.

Obszary interwencji:

- lepsze zintegrowanie głównych producentów z łańcuchem żywnościowym poprzez systemy jakości, promocję na rynkach lokalnych i krótkie łańcuchy dostaw, grupy producentów i organizacje międzybranżowe;
- wspieranie zarządzania ryzykiem w gospodarstwach rolnych.

Dlaczego?

Pozycja rolników w łańcuchu żywnościowym może być stosunkowo słaba, dlatego korzyść może im przynieść lepsze zorganizowanie się w ramach łańcucha, aby zwiększyć możliwości uzyskania dochodów. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu jest skoncentrowanie się na lokalnych rynkach i krótkich łańcuchach dostaw. Konieczne są również narzędzia do zarządzania ryzykiem, które umożliwią rolnikom lepsze uporanie się z niepewnością związaną ze zjawiskami pogodowymi, chorobami zwierząt i zmiennością rynku.

Priorytet PROW: odtwarzanie, chronienie i wzmacnianie ekosystemów zależnych od rolnictwa i leśnictwa.

Obszary interwencji:

- odtwarzanie i zachowanie różnorodności biologicznej (w tym na obszarach Natura 2000 oraz obszarach, gdzie uprawia się rolnictwo o wysokiej wartości przyrodniczej) oraz stanu europejskich krajobrazów;
- poprawa gospodarki wodnej;
- poprawa gospodarowania glebą.

Dlaczego?

Nadal można zaobserwować niekorzystne skutki dla środowiska o znacznym zakresie. Przykładowo, uważa się, że w UE jedynie 17 % siedlisk i 11 % ekosystemów jest w dobrym stanie; w niektórych wodach nadal obecne są nadwyżki substancji biogennych (mimo pozytywnych zmian w innych częściach wód), a w przypadku 45 % gleb UE odnotowano problemy związane z jakością. Należy rozwiązać te problemy i zwiększyć pozytywny wkład rolnictwa i leśnictwa w ochronę środowiska.

Priorytet PROW: wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami i przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu w sektorach rolnym, spożywczym i leśnym.

Obszary interwencji:

- poprawa efektywności korzystania z zasobów wodnych w rolnictwie;
- poprawa efektywności korzystania z energii w rolnictwie i przetwórstwie spożywczym;
- ułatwianie dostaw i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, produktów ubocznych, odpadów, pozostałości i innych surowców nieżywnościowych dla celów biogospodarki;
- redukcja emisji podtlenku azotu i metanu z rolnictwa;
- promowanie pochłaniania dwutlenku węgla w rolnictwie i leśnictwie.

Dlaczego?

W ramach „inteligentnego” i „zrównoważonego” wzrostu we wszystkich sektorach gospodarki należy uwzględnić ochronę skąpych zasobów. W rolnictwie konieczne jest bardziej wydajne korzystanie z energii i zasobów wodnych (gospodarstwa rolne odpowiadają za około 24 % całkowitego poboru wody), a jednocześnie zmniejszanie emisji gazów cieplarnianych i pochłanianie dwutlenku węgla. Rolnictwo oraz pozostałe sektory gospodarki na obszarach wiejskich mogą dostarczać surowce o kluczowym znaczeniu dla biogospodarki.

Priorytet PROW: zwiększanie włączenia społecznego, ograniczenie ubóstwa i promowanie rozwoju gospodarczego na obszarach wiejskich.

Obszary interwencji:

- ułatwianie różnicowania działalności, zakładania nowych małych przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy;
- wspieranie lokalnego rozwoju na obszarach wiejskich;
- zwiększanie dostępności technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) na obszarach wiejskich oraz podnoszenie poziomu korzystania z nich i poprawianie ich jakości.

Dlaczego?

Około 14 % populacji zamieszkującej regiony UE z przewagą obszarów wiejskich cierpi z powodu wskaźnika zatrudnienia o ponad połowę niższego od średniej UE, a ponadto wiele z tych obszarów ma niski wskaźnik PKB na mieszkańca. Za pomocą wielu działań możliwe jest wsparcie procesu tworzenia różnorodnej puli lepszych miejsc pracy oraz poprawienie poziomu ogólnego rozwoju lokalnego, również dzięki technologiom ICT.

Realizacja priorytetów – podejście ogólne

Wyznaczenie odpowiednich priorytetów to dobry punkt wyjścia, jednak samo ich wyznaczenie nie zapewni powodzenia polityki. Aby złożone obietnice zostały spełnione, a przedsięwzięte działania przynosiły korzyści w stosunku do poniesionych kosztów, struktura i podstawowe założenia polityki rozwoju obszarów wiejskich muszą być solidniejsze niż kiedykolwiek wcześniej.

Jednym ze składników przepisu na skuteczną realizację polityki jest jej koordynacja z innymi dziedzinami polityki UE. Dlatego też – jeśli UE ma wypełnić cele strategii „Europa 2020” – politykę rozwoju obszarów wiejskich należy realizować równolegle z innymi strategiami politycznymi. Aby zapewnić taką koordynację, zaproponowano nowy mechanizm prawny zwany wspólnymi ramami strategicznymi.

Koordynacja polityki na poziomie UE

Kilka funduszy UE wspiera obszary wiejskie: Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Fundusz Spójności oraz Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR).

W jednym dokumencie prawnym, a ponadto ujednoczenie i uproszczenie przepisów tam, gdzie jest to wykonalne i stosowne. Tego rodzaju rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów będzie podstawą dla innych instrumentów umownych opracowanych w celu poprawienia koordynacji polityki (zob. poniżej).

Zasadne jest więc wskazanie wspólnych cech tych funduszy i stworzenie dla nich wspólnych przepisów zawartych w

Rysunek 2: Nowe ramy polityki rozwoju obszarów wiejskich

Obszary miejskie są ważnymi rynkami i ośrodkami usług dla przedsiębiorstw z obszarów wiejskich, które z kolei zdobyły sobie popularność wśród ludności miejskiej.

Wspólne ramy strategiczne będą istotnym narzędziem wspierającym instrumenty finansowe UE we wspólnym funkcjonowaniu po 2013 r. Ramy te mają objąć EFRROW, EFRR, EFS, FS i EFMR. Głównym zadaniem wspólnych ram strategicznych będzie umożliwienie komplementarnego stosowania środków z wymienionych powyżej funduszy. Ramy te w szczególności zapewnią przejrzyste zasady współpracy tych funduszy w celu realizacji priorytetów strategii „Europa 2020” zakładającej inteligentny, zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu wzrost, opisany za pomocą bardziej szczegółowych tematycznych celów i priorytetów.

Dzięki wspólnym ramom strategicznym wzmocni się również „terytorialna” (przekrojowa) koordynacja działań finansowanych z różnych funduszy. Przyczyni się to do realizacji celów rozwojowych, na przykład do wzmocnienia powiązań między obszarami wiejskimi a miejskimi.

Co niezwykle istotne, wspólne ramy strategiczne będą na tyle szczegółowe, by zapewnić prawdziwą poprawę koordynacji środków finansowanych z różnych funduszy, ale będą również na tyle elastyczne, aby umożliwić realizację poszczególnych misji związanych z każdym z obszarów polityki. Ramy te zastąpią strategiczne wytyczne UE, które stanowią obecnie podstawę polityki rozwoju obszarów wiejskich.

Dzięki umowom partnerskim sposoby koordynacji działań prowadzonych w państwach członkowskich w ramach różnych dziedzin polityki zostaną sformalizowane. Umowy partnerskie będą stanowić kolejny łącznik między wyzwaniami na szczeblu UE a wyzwaniami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym. W przypadku polityki rozwoju obszarów wiejskich umowy partnerskie zastąpią obecne krajowe plany strategiczne.

Umowy partnerskie zostaną opracowane dla każdego państwa członkowskiego i będą obejmować te same fundusze UE, które wchodzi w zakres wspólnych ram strategicznych. W treści umowy określony zostanie sposób, w jaki państwo członkowskie będzie wykorzystywać i koordynować środki z funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych, by przyczynić się do realizacji celów strategii „Europa 2020” (w sposób skoordynowany z krajowym programem reform danego państwa członkowskiego).

Umowy partnerskie zapewnią więc każdemu z państw członkowskich przydatne szerokie spojrzenie na główne cechy wszystkich dostępnych dla danego państwa programów unijnych, które są objęte zakresem wspólnych ram strategicznych, a także indykatywne dane finansowe oraz główne oczekiwane wyniki funkcjonowania każdego funduszu UE. Umowy partnerskie pozostawią jednak swobodę w zakresie wielu istotnych procesów, które będą mogły zostać określone na poziomie poszczególnych programów (np. wyznaczanie wiążących celów wymiernych zgodnie z informacjami przedstawionymi poniżej).

Nowe podejście oparte na wspólnych ramach strategicznych stanowi istotny krok w kierunku koordynacji działań finansowanych z funduszy UE na obszarach wiejskich.

Wnioski w sprawie wdrożenia PROW

Jako że w przeszłości PROW przyniosły korzyści, centralnym elementem procesu realizacji polityki rozwoju obszarów wiejskich pozostaną podobne programy. Treść PROW zostanie zmieniona tak, by dostosować je do wspólnych ram strategicznych oraz umów partnerskich. Tak jak w obecnym okresie niektóre PROW będą obejmować całe kraje, zaś inne jedynie konkretny region.

Najważniejszymi elementami w procesie opracowywania PROW będą:

- przeprowadzenie analizy sytuacji pod względem mocnych i słabych stron, szans i zagrożeń („analiza SWOT”) związanych z obszarem, na jakim ma być realizowany program;
- wyznaczenie wymiernych celów na podstawie nowych priorytetów PROW oraz powiązanych obszarów interwencji, za pomocą spójnych wskaźników celu opracowanych na podstawie wspólnych ram monitorowania i oceny.

Środki PROW

Tak jak i w poprzednim okresie, środki, za pośrednictwem których wdraża się PROW, określone są w prawodawstwie UE. Należy podkreślić, że nowe środki PROW określono głównie według rodzajów wsparcia i beneficjentów, nie zaś według priorytetów (np. wsparcie inwestycyjne lub wsparcie w postaci płatności obszarowej, wsparcie dla rolników lub wsparcie dla innych beneficjentów lub przedsiębiorstw itp.).

Wnioski Komisji w sprawie środków polityki rozwoju obszarów wiejskich po 2013 r. stanowią rozsądne połączenie starych i nowych elementów. Środki, które sprawdziły się w obecnym okresie, zachowano i zaktualizowano. Dążono do tego, by takie zmodernizowane środki stały się jeszcze bardziej efektywne oraz lepiej odzwierciedlały priorytety polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz przekrojowe tematy innowacyjności, zmiany klimatu i troski o środowisko. Wprowadzono również zupełnie nowe środki.

Wskaźniki dla PROW powinny uwzględniać wnioski wyciągnięte z wdrażania 2 filaru WPR. Wskaźniki i dane bazowe powinny być dokładne i obejmować dostatecznie szeroki zakres, by dobrze opisywać postępy w rozwoju obszarów wiejskich, powinny jednak również być konkretne, by umożliwić jasną ocenę tego, czy działania w ramach PROW zmieniają sytuację w porównaniu ze zmianami pod wpływem różnych czynników zewnętrznych;

- wyjaśnienie, z rozbiciem na priorytety, w jaki sposób odpowiednio uwzględnione zostaną przekrojowe tematy związane z innowacyjnością, środowiskiem oraz przeciwdziałaniem zmianie klimatu i przystosowaniem się do niej; oraz
- wybranie odpowiednich połączeń środków mających na celu realizację priorytetów, podjęcie przekrojowych wyzwań i osiągnięcie celów.

Liczba środków opracowanych dla PROW na okres 2014-2020 jest mniejsza niż w przypadku ich zestawu w okresie 2007-2013. Nie należy tego jednak odczytywać jako ograniczenie ich zakresu. W wielu przypadkach poszczególne środki z obecnego okresu zostały połączone, by państwa członkowskie mogły wybrać proces wdrażania, który będzie odpowiadał im potrzebom. Nowy zestaw środków oferuje solidny wybór narzędzi umożliwiających podjęcie rozmaitych wyzwań, przed jakimi stoją obszary wiejskie.

Rysunek 3 przedstawia proponowane środki polityki rozwoju obszarów wiejskich. Zaznaczono również, które środki są szczególnie istotne dla każdego z unijnych priorytetów rozwoju obszarów wiejskich. Należy jednak wyraźnie podkreślić, że żaden ze środków nie został przydzielony do konkretnego priorytetu. O tym, które środki zostaną zastosowane w celu realizacji danego priorytetu zadecydują państwa członkowskie lub regiony. Wyraźnie widać,

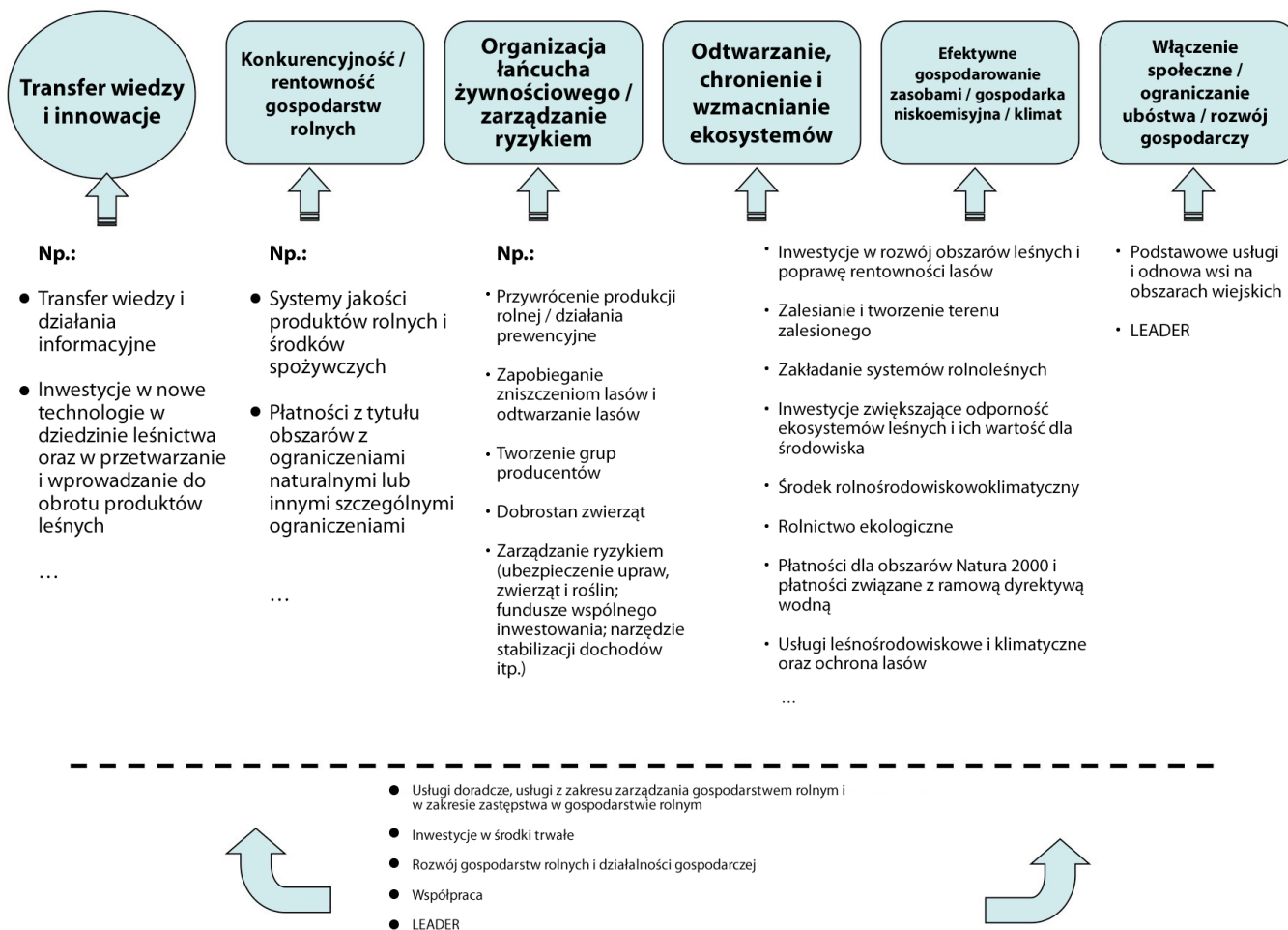
Połączenie środków w ramach EFRROW można zastosować w celu promowania wśród obywateli UE większej liczby lepszych produktów z obszarów wiejskich, na przykład żywności ekologicznej.

że niektóre środki mają szczególne znaczenie dla realizacji niektórych priorytetów Unii. Opis proponowanych nowych środków EFRROW znajduje się na stronie ENRD http://enrd.ec.europa.eu/pl/home-page_pl.cfm.

Większy nacisk kładziony będzie na stosowanie połączonych, nowych środków. Nie ma wątpliwości, że realizacja wielu priorytetów i celów, a nawet większości z nich, nie jest możliwa za pomocą jednego tylko środka. Dlatego też państwa członkowskie i regiony powinny w przyszłości określić przejrzystą logikę interwencji ilustrującą sposób, w jaki środki będą działać w połączeniu.

System programowania uwzględni fakt, że dany środek może jednocześnie przyczynić się do realizacji więcej niż jednego priorytetu. Inne zmiany w nowej generacji PROW obejmują możliwość ustanawiania „podprogramów” w celu rozwiązania problemów konkretnych grup, obszarów lub celów (zob. strona 15 w celu uzyskania dalszych informacji na temat wniosków w sprawie podprogramów).

Rysunek 3: Przykładowa lista środków pokazująca ich znaczenie dla realizacji polityki rozwoju obszarów wiejskich

Nagradzanie za dobre wyniki

Ogólne cele dla każdego PROW odzwierciedlać będą cele danego programu, których osiągnięcie planuje się podczas jego wdrażania. Zaleca się również określenie decydujących etapów procesu wdrażania programu (cele pośrednie), które umożliwią sprawdzenie, czy proces wdrażania postępuje we właściwym kierunku i tempie.

Dlatego też nowe ramy przewidują, że w odniesieniu do niektórych ogólnych celów uzgodnionych przez Komisję i państwo członkowskie dla wszystkich PROW zostaną uzgodnione formalne decydujące etapy. Jeśli decydujący etap nie zostanie osiągnięty, Komisja przedstawi zalecenia mające na celu poprawę sytuacji.

Dla tych decydujących etapów, które zostaną osiągnięte, na dalszym etapie mogą zostać przydzielone kolejne środki z EFRROW na rozwój obszarów wiejskich danego państwa członkowskiego z „rezerwy na wykonanie” (zawierającej 5 procent całkowitego budżetu EFRROW tego państwa członkowskiego). Takie środki z rezerwy na wykonanie mogą zostać przeznaczone na wspieranie dodatkowych działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w ramach priorytetów, dla których decydujące etapy zostały już zrealizowane.

Warunki ex ante

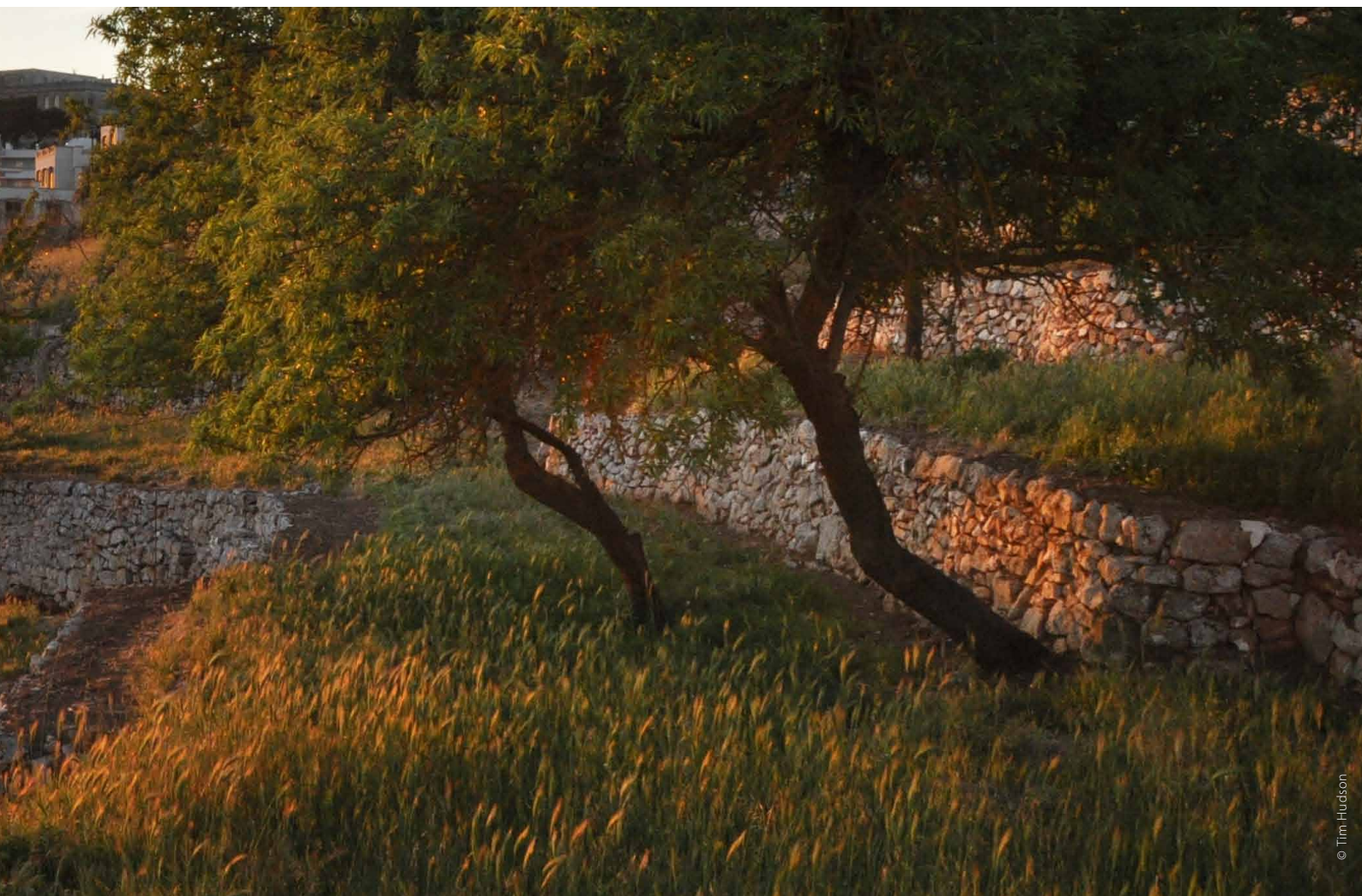
Nowy projekt przepisów, które będą regulowały wdrażanie polityki rozwoju obszarów wiejskich, wyraźnie wskazuje, że PROW działają najlepiej, jeśli uprzednio spełnione zostaną pewne warunki. Nazywane są one „warunkami ex ante”.

Wiele z nich ma charakter zdroworozsądkowy. Przykładowo państwa członkowskie i regiony powinny upewnić się, że dysponują odpowiednim personelem i systemami informatycznymi o odpowiedniej jakości umożliwiającymi wdrożenie swoich programów. Ponadto w państwach członkowskich i regionach muszą funkcjonować akredytowane

Instytucje zarządzające PROW muszą posiadać kompetencje w zakresie wdrażania wszystkich przepisów regulujących działania finansowane z EFRROW.

agencje płatnicze, które gwarantują, że cele związane z absorpcją środków są osiągalne.

Jeśli te ważne warunki nie zostaną spełnione w określonym terminie, Komisja zadecyduje o działaniach, jakie należy podjąć w stosunku do takiego państwa członkowskiego lub regionu. Jeśli będzie to konieczne, w następnej kolejności mogą być podjęte bardziej stanowcze kroki.

Szczególne przypadki pod szczególnym nadzorem

Elastyczność nadal będzie kluczową cechą wszystkich PROW. Zapewni to zachowanie przez unijną politykę rozwoju obszarów wiejskich zdolności do zaspokajania zróżnicowanych potrzeb obszarów wiejskich z różnych zakątków UE.

Oprócz standardowej struktury opartej na programach, państwa członkowskie i regiony – jeśli będą miały takie życzenie – będą miały również możliwość oferowania specjalnego wsparcia dla określonych grup, obszarów lub celów. Projekt nowego rozporządzenia w sprawie EFRROW przewiduje specjalne wsparcie w szczególności dla następujących grup, obszarów i kwestii:

- **Młodzi rolnicy** są gwarancją przyszłości rolnictwa i wnoszą do tego sektora ważną świeżą energię oraz pomysły. Takie osoby borykają się jednak z różnymi trudnościami, zwłaszcza jeśli chodzi o dostęp do ziemi i kredytów. Atrakcyjność życia w miastach może ponadto zniechęcić młodych ludzi do wyboru ścieżki zawodowej związanej z obszarami wiejskimi. Jedynie sześć procent rolników z UE ma mniej niż 35 lat i grupa ta cały czas się kurczy.

- **Drobni producenci rolni** mogą zazwyczaj wnieść szczególny wkład w różnorodność produktów, ochronę siedlisk (np. ze względu na duże zagęszczenie granic między polami) oraz nacisk na kwestie społeczne na obszarach wiejskich. Na niektórych obszarach UE takie gospodarstwa zmagają się jednak z wyzwaniami nieco innymi niż te, przed którymi stoją większe gospodarstwa rolne.

- Wiele **obszarów górskich** oferuje wyjątkowe produkty oraz ważne i atrakcyjne ekosystemy. Niemniej jednak często mogą one doświadczać szczególnych problemów związanych z klimatem i oddaleniem od skupisk ludności.

- **Krótkie łańcuchy dostaw** mogą przynieść korzyści gospodarcze, środowiskowe oraz społeczne (poprzez zabezpieczenie większego udziału rolników w wartości dodanej, zmniejszenie śladu węglowego związanego z dystrybucją żywności oraz umożliwienie bezpośredniego kontaktu między producentami i kupującymi). Zmniejszenie dystansu między bramą gospodarstwa a talerzem konsumenta może okazać się korzystne, jednak niekiedy ustanowienie rentownych alternatyw dla dłuższych łańcuchów dostaw o ugruntowanej pozycji może wymagać znacznych nakładów.

- Wreszcie, w niektórych częściach UE występują konkretne sektory rolnictwa, które mają znaczny wpływ na dany obszar wiejski, lecz wymagają restrukturyzacji.

Wsparcie z EFRROW może zostać dostosowane tak, by odpowiednio odzwierciedlało szczególne potrzeby rozwojowe niektórych grup docelowych, na przykład gospodarstw rolnych z obszarów górskich.

Drobni producenci rolni to jedna z tych kategorii beneficjentów, na których mogą skupić się poszczególne podprogramy PROW lub do których mogą zostać zastosowane wyższe stawki finansowania w ramach PROW.

Podprogramy i większa intensywność pomocy

Państwa członkowskie i regiony będą miały możliwość opracowania podprogramów rozwoju obszarów wiejskich, w których szczególna uwaga zostanie poświęcona potrzebom w zakresie tematów wskazanych w projekcie rozporządzenia.

Podprogramy będą funkcjonować w ramach głównej struktury PROW. Każdy z podprogramów zawierać będzie:

- dokładną analizę sytuacji pod względem mocnych i słabych stron, możliwości i zagrożeń (analiza SWOT) związanych z danym tematem; oraz
- konkretne cele, jakie mają zostać osiągnięte oraz odpowiedni wybór środków.

W kontekście podprogramów środki dotyczące inwestycji stosowane na rzecz drobnych producentów rolnych oraz krótkich łańcuchów dostaw będą się wiązać z wyższą maksymalną stawką publicznego dofinansowania w porównaniu do ich całkowitych kosztów (w języku specjalistycznym: dodatkowe 10 punktów procentowych intensywności pomocy).

W ramach środka wspierającego inwestycje w aktywa rzeczowe – w przypadku młodych rolników oraz obszarów górskich – oferowana będzie wyższa maksymalna intensywność pomocy.

Cel – zachować pozycję Lidera

Na przestrzeni minionych lat podejście Leader okazało się skutecznym narzędziem do przekazywania inicjatywy „ludziom na miejscu”, aby mogli oni zbadać wyzwania i możliwości, jakie przed nimi stoją, wyjść z własnymi pomysłami na rozwiązanie tych problemów oraz wprowadzić je w czyn. Cenne wnioski wyciągnięte z obecnego okresu 2007-2013 zostaną uwzględnione w celu wykorzystania metodologii Leader w pełniejszy sposób po 2013 r. oraz zwiększenia uczestnictwa w projektach opartych na tej metodologii.

Wprowadzone zostaną liczne poprawki, by metodologia Leader pozostała wierna swojej tradycji oraz by rozwiązać pewne problemy organizacyjne. Wśród takich zmian znajdują się między innymi:

- uściślenie, iż metodologia Leader musi służyć realizacji celów polityki rozwoju obszarów wiejskich w duchu innowacji oraz nie powinna być ograniczona przepisami dotyczącymi określonych z góry środków.
- ograniczenie do 49 % prawa głosu dla sektora publicznego oraz jakiegokolwiek pojedynczej grupy interesu w procesie decyzyjnym dotyczącym lokalnej strategii rozwoju (LSR).

W oparciu o metodologię Leader zrealizowano już wiele projektów, wspierając liczne grupy społeczne z obszarów wiejskich.

Zwiększanie zdolności

W celu wypełnienia swojej misji metodologia Leader musi być dostępna dla każdego, kto wykaże się wymaganym stopniem zaangażowania i innowacyjnym podejściem. Niemniej do skutecznego stosowania tej metodologii konieczna jest specjalistyczna wiedza, a niektóre z potencjalnych zainteresowanych grup mogą jej nie posiadać w wystarczającym stopniu.

Dlatego też po 2013 r. kładziony będzie większy i bardziej wyraźny nacisk na budowanie koniecznej zdolności w celu zwiększenia pozytywnego wpływu metodologii Leader. Dofinansowanie z EFRROW będzie dostępne na etapie przygotowawczym, kiedy to lokalne grupy działania (LGD) będą mogły tworzyć swoje bazy wiedzy i umiejętności, by następnie wdrożyć LSR.

Specjalnie dla tych LGD, które nie korzystały z metodologii Leader w okresie 2007-2013, wprowadzony zostanie nowy „pakiet startowy Leader” dostosowywany każdorazowo do szczególnych potrzeb danego terytorium. LGD, które będą korzystały z takiego pakietu, otrzymają wsparcie w zakresie budowania zdolności oraz będą mogły eksperymentować na małych projektach pilotażowych. Jeśli lokalne partnerstwa skorzystają z pakietu startowego, by wypróbować metodologię Leader, lecz ta okaże się nie sprawdzać w ich przypadku, nie będą one zobowiązane do wdrażania LSR.

Koordinacja z pozostałymi funduszami

Metodologia Leader spotkała się z zainteresowaniem ze strony podmiotów zaangażowanych w działania w ramach EFRR i EFS. EFMR obecnie wspiera już własne rodzaje metodologii opartej na LSR. Należy dopilnować, by lokalne partnerstwa miały możliwość korzystania z tych funduszy UE w skoordynowany sposób.

Po 2013 r., jeśli komisja kwalifikacyjna ds. LSR postanowi, że konieczne jest skorzystanie z większej liczby funduszy UE, będzie mogła sama wyznaczyć fundusz podstawowy. W takim przypadku koszty bieżące oraz działania w zakresie aktywizacji i tworzenia sieci kontaktów będą finansowane wyłącznie z funduszu podstawowego. Wszelkie pozostałe środki zostaną przekazane z odpowiednich funduszy w zależności od sytuacji.

Obszary przybrzeżne w Europie już teraz czerpią korzyści z koordynacji metodologii Leader i LGD w sektorze rybołówstwa.

LGD realizujące metodologię Leader będą miały możliwość wykorzystania wsparcia z innych źródeł finansowania UE, w tym z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Promowanie tworzenia sieci kontaktów i wspieranie innowacji

ENRD i KSOW łączą obszary wiejskie w Europie za pomocą tworzenia sieci, wymiany informacji oraz działań mających na celu budowanie zdolności.

Tworzenie sieci kontaktów

Wprowadzona w 2008 r. Europejska Sieć na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (ENRD) oraz Krajowe Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW) państw członkowskich w znaczny sposób przyczyniły się do realizacji polityki rozwoju obszarów wiejskich.

Współpraca tych struktur pokazała, że mogą one odegrać ważną rolę w tworzeniu wartości dodanej procesu realizacji PROW oraz w podnoszeniu jakości takich programów. Ponadto ENRD i KSOW przyczyniły się do zwiększenia spójności programowania oraz wprowadziły regularną wymianę informacji i praktyk między zainteresowanymi podmiotami w ramach PROW. Odegrały również ważną rolę w budowaniu istotnych zdolności, wspierając tym samym metodologię Leader, a także pomogły w przeprowadzaniu wspólnych analiz oferujących przydatne perspektywy na poziomie UE i krajowym.

Pozytywne doświadczenia związane z budowaniem sieci kontaktów przyniosły także działania Europejskiej Sieci Oceny. Postępy poczyniono tu szczególnie w zakresie zwiększania skuteczności oceny PROW dzięki wspólnym ramom monitorowania i oceny. W okresie 2014-2020 położony zostanie większy nacisk na takie działania.

W związku z powyższym metody oparte na budowaniu sieci kontaktów będą nadal odgrywać kluczową rolę w rozwoju obszarów wiejskich. Takie metody będą w przyszłości rozwijane w celu zwiększenia zaangażowania zainteresowanych podmiotów w zarządzanie polityką

rozwoju obszarów wiejskich oraz w celu wspierania procesu dzielenia się wiedzą, a także celem promowania innowacji.

Innowacje

Różnorodne innowacje mogą stanowić siłę napędową postępu. W strategii „Europa 2020” również podkreślono znaczenie, jakie dla wszystkich obszarów Europy (wiejskich i miejskich) ma wykorzystanie siły innowacji. Nowe produkty, usługi, technologie, procesy czy formy organizacji mogą zwiększyć zysk gospodarstwa rolnego lub przedsiębiorstwa z obszarów wiejskich, przynieść korzyści związane z troską o środowisko oraz wzmocnić społeczną strukturę obszarów wiejskich.

W obecnym okresie 2007-2013 istnieją rozmaite środki na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, które można wy-

korzystać w celu promowania innowacji. Po 2013 r. takich możliwości będzie jeszcze więcej, a szczególnie ważne będą środki wspierające transfer wiedzy, usługi doradcze, inwestycje w aktywa rzeczowe lub współpracę (oraz podejście oparte na metodologii Leader).

Oprócz tych możliwości dostępnych w ramach poszczególnych środków oraz w drodze zastosowania metodologii Leader sama polityka rozwoju obszarów wiejskich będzie stanowić narzędzie pomagające upowszechniać wyniki kreatywnego myślenia na nowe sposoby.

Poprawa jakości żywności UE jest dobrym przykładem korzyści, jakie mogą przynieść innowacyjne pomysły związane z rozwojem obszarów wiejskich.

Europejskie partnerstwo innowacyjne

Obecnie trwa przygotowanie „Europejskiego partnerstwa innowacyjnego (EPI) na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa”, którego celem jest powiązanie istniejących obszarów polityki i wzmocnienie współpracy między partnerami, by wykorzystać w ten sposób możliwości tworzenia przełomowych innowacyjnych rozwiązań. Aby to osiągnąć, w ramach EPI należy zbudować powiązania między najnowszymi badaniami i technologią a osobami zajmującymi się rolnictwem oraz podnieść świadomość potrzeby inwestowania w innowacje. W ten sposób EPI przyczyni się do stworzenia dochodowego, niskoemisyjnego sektora rolnego efektywnie gospodarującego zasobami, który funkcjonuje w zgodzie z naturą, na której zasobach polega.

W ramach takiego EPI powstaną grupy operacyjne (składające się z rolników, badaczy, doradców, przedsiębiorstw i organizacji pozarządowych), które korzystając z dofinansowania oferowanego w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich będą realizować innowacyjne projekty i publikować ich wyniki.

Na podstawie doświadczeń ENRD w charakterze pośrednika dbającego o właściwą komunikację między obszarem nauki i praktyki oraz o współpracę między tymi obszarami ustanowiona zostanie Sieć EPI. Sieć ta wspomagać będzie prace grup operacyjnych za pomocą seminariów, baz danych oraz usług wsparcia technicznego, a ponadto będzie stymulować dyskusje między zainteresowanymi stronami, opracowując raporty dotyczące istotnych badań, promując dobre praktyki związane z innowacyjnymi projektami oraz organizując konferencje i warsztaty.

Zachęcanie do innowacji

W celu zachęcania do innowacyjnego myślenia w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich oferowana będzie ograniczona liczba rocznych nagród pieniężnych dla projektów stanowiących przykład innowacyjnej lokalnej współpracy, z udziałem partnerów z co najmniej dwóch państw członkowskich. Nagrodami takimi mogą być szczególnie zainteresowane osoby lub przedsiębiorstwa, które nie korzystają z finansowania w ramach PROW, choć kandydaci do otrzymania takich nagród mogą również uczestniczyć w PROW.

Ostatnia kategoria innowacji, jaką należy wymienić, to kreatywne sposoby wykorzystywania narzędzi finansowych, takich jak fundusze gwarancyjne, pożyczkowe lub fundusze venture capital. Wymienione powyżej narzędzia równoległe do tradycyjnych dotacji bezpośrednich pomagają zapewnić kapitał, którego gospodarstwa rolne i przedsiębiorstwa z obszarów wiejskich potrzebują, by się rozwijać, w szczególności w przypadku drobnych producentów rolnych.

Drobni producenci rolni będą nadal stanowić jeden z priorytetów wsparcia z EFRROW we wszystkich 27 państwach członkowskich.

Opracowane zostaną bardziej przejrzyste przepisy w celu pokazania, jak polityka rozwoju obszarów wiejskich po 2013 r. może wspierać zastosowanie takich narzędzi. Nowe przepisy zostaną opracowane w taki sposób, by zlikwidować stare przeszkody, przez które instrumenty te nie były tak powszechnie wykorzystywane.

Załącznik: Wnioski ustawodawcze dotyczące EFRROW w okresie 2014-2020

EFRROW dotyczą trzy różne wnioski ustawodawcze przygotowane przez Komisję Europejską. Ich główne założenia zostały podsumowane w poniższej tabeli, wraz z dodatkowymi informacjami na ich temat.

Rozporządzenie w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich

Definicje

- Cele i priorytety
- Treść programowania
- Procedury
- Środki
- Pomoc techniczna i tworzenie sieci kontaktów
- Nagroda za innowacyjną współpracę lokalną na obszarach wiejskich
- Europejskie partnerstwo innowacyjne na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa
- Przepisy finansowe
- Zarządzanie, kontrola i reklama
- Monitorowanie i ocena
- Kwoty i stawki wsparcia (załącznik I)
- Kryteria biofizyczne na potrzeby wytyczania obszarów z ograniczeniami naturalnymi (załącznik II)
- Orientacyjny wykaz środków i operacji mających szczególne znaczenie dla podprogramów tematycznych (załącznik III)
- Warunki ex ante (załącznik IV)
- Orientacyjny wykaz środków mających znaczenie w kontekście co najmniej jednego priorytetu Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich (załącznik V)

Rozporządzenie w sprawie funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych

Definicje

- Zasady wsparcia unijnego dla funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych
- Podejście strategiczne
- Programowanie (przepisy ogólne, rozwój lokalny oparty na społeczności oraz instrumenty finansowe)
- Monitorowanie i ocena
- Pomoc techniczna
- Wsparcie finansowe (wsparcie dla funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych, kwalifikowalność wydatków i czas trwania)
- Zarządzanie i kontrola
- Zarządzanie finansami, rozliczenie rachunków i korekty finansowe, anulowanie

Rozporządzenie horyzontalne w sprawie **WPR**

- Przepisy ogólne dotyczące funduszy rolniczych (w tym agencji płatniczych i innych organów)
- System doradztwa rolniczego
- Zarządzanie finansami funduszy
- Systemy kontroli oraz kary
- Zasada wzajemnej zgodności
- Wspólne przepisy (w tym dotyczące komunikacji, sprawozdawczości i oceny)

Zapewnienie równych szans pozostanie ważną kwestią w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich UE.

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

Jest to podstawowy akt, który określa szczegółowe przepisy związane z EFRROW w zakresie programowania rozwoju obszarów wiejskich.

Więcej szczegółów można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/agriculture/cap-post-2013/legal-proposals/com627/627_pl.pdf

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006

Rozporządzenie w sprawie funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych określa wspólny zestaw podstawowych przepisów dotyczących wszystkich instrumentów strukturalnych, w tym EFRROW. Przepisy te odnoszą się do ogólnych zasad wsparcia, takich jak partnerstwo, wielopoziomowe sprawowanie rządów, równouprawnienie kobiet i mężczyzn, zrównoważony charakter i zgodność z obowiązującym prawem UE i prawem krajowym. Wniosek zawiera również wspólne elementy planowania i programowania

strategicznego, w tym wykaz wspólnych celów tematycznych wywodzących się ze strategii „Europa 2020”, a także przepisy dotyczące wspólnych ram strategicznych na poziomie Unii oraz dotyczące umów partnerskich, które będą zawierane z każdym państwem członkowskim.

Ponadto wniosek ten zawiera przepisy dotyczące warunków oraz oceny wyników, a także uzgodnienia dotyczące monitorowania, sprawozdawczości i oceny. Wspólne przepisy dotyczące wdrażania funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych są również określone w odniesieniu do zasad kwalifikowalności, a specjalne uzgodnienia zdefiniowano dla instrumentów finansowych i rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność. Niektóre uzgodnienia dotyczące zarządzania i kontroli są takie same dla wszystkich funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych.

Więcej szczegółów można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/regulation/pdf/2014/proposals/regulation/general/general_proposal_en.pdf

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej

Tak zwane rozporządzenie horyzontalne w sprawie WPR określa zasady zarządzania finansami dla dwóch funduszy WPR – Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), z którego finansuje się środki rynkowe i płatności bezpośrednie, oraz EFRROW, z którego finansowane jest wsparcie rozwoju

obszarów wiejskich. Oprócz przepisów finansowych, rozporządzenie horyzontalne skupia przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności, systemów doradztwa rolniczego oraz monitorowania i oceny WPR.

Więcej szczegółów można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/agriculture/cap-post-2013/legal-proposals/com628/628_en.pdf

European Network for
Rural Development

ENRD ŁĄCZENIE EUROPEJSKIEJ WSI...

<http://enrd.ec.europa.eu/>

Komisja Europejska
Europejska Sieć na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

Mapa werny | Wysuszy | Kontakt | Informacje prawne (polski) |

Komisja Europejska > Rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich > Rozwój obszarów wiejskich > ENRD

Strona główna | Polityka w Akcji | Państwa Członkowskie | Zagadnienia | Leader | Sieci i Sieciowanie | Publikacje i Media | Wydarzenia i Spotkania | Info | LOGIN

Europejska Sieć na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (ENRD) utworzono w październiku 2008 r. aby pełnić funkcję łącznika dla wszystkich stron zaangażowanych w rozwój obszarów wiejskich na terytorium UE. Sieć ENRD w szczególności wspiera skuteczne wdrażanie programów rozwoju obszarów wiejskich przez Państwa Członkowskie.
[Dowiedz się więcej](#)

Łączenie europejskiej wsi ...

Połącz się z UE
Kliknij na flagę wybranego Kraju, aby połączyć się z Wiosną Europą

Państwa spoza UE

— Kraje członkowskie UE
— Przystąpienie do UE w roku 2013
— Kraje kandydujące
— Potencjalne kraje kandydujące
— Inne kraje

POLITYKA W AKCJI
Przebieg polityki rozwoju obszarów wiejskich
Polityka rozwoju obszarów wiejskich w liczbach
Baza danych projektów PROW
Ulepszenie wdrażania
WPR 2020
Komunikowanie Rozwoju Obszarów Wiejskich
PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE
ZAGADNIENIA
Rolnictwo
Środowisko Naturalne
Dobra publiczne
Przedsiębiorczość

Lokalne i krótkie łańcuchy dostarczania żywności
Leśnictwo
Innowacja i ICT
Powiązania wiejsko-miejskie
Aspekty Społeczne
LEADER
SIECI I SIECIOWANIE
Grupy KSOW
Organizacje UE
Inicjatywy Badawcze
FARNET
Europejska Sieć Ewaluacji
Kraje Kandydujące/Potencjalne
Kraje Kandydujące do UE

Narzędzia Samooceny KSOW
Wartość Dostaw Sieciowania
PUBLIKACJE I MEDIA
EU Rural Review/Przegląd Obszarów Wiejskich UE
Magazyn ENRD
Broszury Projektów EFROW
Publikacje Tematyczne
Galeria Multimediałna
Wiadomości z Obszarów Wiejskich
WYDARZENIA I SPOTKANIA
Kalendarium Wydarzeń
ENRD Seminarium i Konferencje
ENRD Spotkania
Głedy i Pokazy
Visits to ENRD Contact Point

INFORMACJE OGÓLNE
Kto jest kim
FAQ
Linki
Kontakty
Mapa strony

Urząd Publikacji

DOI 10.2762/30591

ISBN 978-92-79-22002-9

9 789279 220029